

การพัฒนาระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม

The Development of Student Care System Using the Participatory Management at Rajasitharam Technical College

เสถียร อุตวัต

Sathian Auttawat

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม E-mail : Sathien_auttawat@yahoo.com

Received: 2022-09-26 Revised: 2022-11-23 Accepted: 2022-12-14

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม และเพื่อศึกษาแนวทางป้องกันการทะเลาะวิวาทของผู้เรียน ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู สถานประกอบการ ตำรวจ ชุมชน ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า นักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 19 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดำเนินการโดยศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำการประชุมกลุ่มย่อยผู้เชี่ยวชาญ ออกแบบเครื่องมือวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ประเมินค่า ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และวิเคราะห์สถิติ รายงานผลเป็นเรียงความตามเนื้อหา แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม ด้านพฤติกรรมของวัยรุ่น ด้านสถานภาพครอบครัว

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาแบบมีส่วนร่วม จากความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครู สถานประกอบการ ตำรวจ ชุมชน ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า นักเรียน นักศึกษา กลุ่มเสี่ยง โดยเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.35$) ด้านพฤติกรรมวัยรุ่น ($\bar{X} = 4.13$) ด้านสถานภาพครอบครัว ($\bar{X} = 3.72$) ตามลำดับ ส่วนการพัฒนาแนวทางป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา พบว่า เมื่อเกิดเหตุทะเลาะวิวาท แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ทันทีเพื่อระงับเหตุการณ์ได้ทันทั่วทั้งที่ นอกจากนั้นสถานศึกษาควรสร้างเครือข่าย

ตาสับปะรดเผาะวังในจุดเสี่ยงต่าง ๆ ที่กลุ่มนักเรียน นักศึกษารวมกลุ่มกัน และหลังเกิดเหตุทะเลาะวิวาทควรมีการเจรจาระหว่างสถาบันคู่วิธีเพื่อลดปัญหาการทะเลาะวิวาท หาผู้รับผิดชอบ ก่อนเหตุการณ์จะลุกลามต่อไป นอกจากนั้นสถานศึกษาควรจัดทำแผนเผาะวังเหตุและปฏิทินการดำเนินงาน และวิธีการป้องกันการทะเลาะวิวาทของแต่ละสถานศึกษาให้ชัดเจน ประสานงานกับเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมกันเผาะวังตรวจตามจุดเสี่ยงต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเผาะวังหน้าประตูสถานศึกษาในช่วงเช้าและช่วงเลิกเรียน จัดประชุมภาคีเครือข่ายร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นประจำทุกเดือน การบังคับใช้กฎหมาย ประสานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด หากพบผู้กระทำความผิดให้ดำเนินการตามกฎหมายขั้นสูงสุด สร้างความเข้าใจเรื่องมาตรการในการป้องกัน และแก้ไขปัญหการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษาโดยถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และร่วมกันสอดส่องดูแล บุตรหลาน โดยเฉพาะเวลาเดินทางไปกลับ เพื่อป้องกันเหตุร้ายที่อาจเกิดขึ้นได้ สำรอง เผาะวัง และติดตามดูแลพฤติกรรมนักเรียน นักศึกษาที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดอย่างใกล้ชิด พร้อมจัดกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง และทำแฟ้มประวัตินักเรียน นักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงให้ครูที่ปรึกษาออกตรวจเยี่ยมบ้านอย่างทั่วถึง และผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือระบบดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม ผลการหาความเหมาะสมของคู่มืออยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$)

คำสำคัญ: การพัฒนาระบบการดูแลผู้เรียน, การจัดการแบบมีส่วนร่วม

Abstract

The objectives of the research were 1) To study the problems of Student care systems in educational institutions through participatory management Rajasitharam Technical College; and 2) To study the methods for preventing quarrels among the learners with participatory management Rajasitharam Technical College

The sample groups consisted of administrators, teachers, workplaces, police, communities, parents, alumni, students, high-risk students. By means of selecting a specific (Purposive Sampling) of 19 people, the statistics used in the data analysis. Consists of basic statistics such as Percentage, Mean, Standard Deviation, Research conducted by studying the theoretical concept documents and related research, conducting expert group meetings. Research tools were designed in the form of interviews and evaluation questionnaires. Use content analysis and statistical analysis. The report is an essay according to the content, divided into 3 aspects: social and environment, adolescent behavior, and family status.

The results showed that current conditions and problems of student quarrels participatory student from the opinions of administrators, teachers, establishments, police, communities, parents, alumni, students, and students in high-risk groups, the overall average

was at a high level ($\bar{X} = 4.07$). social and environmental aspects ($\bar{X} = 4.35$), behavior of adolescents ($\bar{X} = 4.13$), family status ($\bar{X} = 3.72$).

The developing guidelines for preventing quarrels among students were as follows: When the quarrel occurred, immediately notify the local police to stop the incident in a timely manner. In addition, educational institutions should create a surveillance network in various risk points that students gathered together and after the quarrel. There should be a dialogue between adversary institutions to reduce quarrels. Find the responsible person to prevent the incident escalates further. In addition, educational institutions should prepare an incident surveillance plan and detailed action plan of how to prevent quarrels. Coordinate with officers involved in joint surveillance. Regularly check at various risk points. and have a police officer keep an eye on the school's path in the morning and after school. Organize meetings of network partners with police officers and related departments on a monthly basis law enforcement. Coordinate with the police to use strict laws If the offender is found, the maximum legal action shall be taken. Build understanding of preventive measures and resolve the vocational students' quarrels by strictly observing and together to look after their children, especially when traveling to prevent misfortunes that may occur. Surveys, Surveillance, and Monitoring of students' behaviors closely, and students who are at risk of wrongdoing are closely monitored, Organize activities to change behavior continuously. and should make student profiles, the students in the high-risk group had their teacher advisers to visit their homes thoroughly.

Which has prepared a manual for student care systems In Educational Institutions Through Participatory Management Rajasitharam Technical College. The result of finding the appropriateness of the manual was at the highest level ($\bar{X} = 4.62$).

Keywords: The development of student care systems, The participatory management

1. ความสำคัญของปัญหา

การอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีเป็นการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมกำลังคนด้านฝีมือ ด้านเทคนิค และด้านเทคโนโลยีในสาขาต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน ดังนั้นการจัดการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาประเทศไปสู่การพึ่งพาตนเองได้นั้น จะต้องมีการบริหารจัดการศึกษาเพื่อสร้างเทคโนโลยีอย่างครบวงจร ตั้งแต่การออกแบบ การวิจัยและพัฒนา การสร้างต้นแบบ การถ่ายทอดและดัดแปลงเทคโนโลยีสู่กระบวนการผลิต ทั้งในภาคอุตสาหกรรมและการบริการ ดังนั้นสถานศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนทิศทางการผลิตกำลังคน ด้านอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีอย่างมีคุณภาพได้มาตรฐาน ผู้จบการศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อตอบสนองตามความต้องการของสถานประกอบการ [1]

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา [2] ได้กล่าวถึง การเตรียมบุคลากรเพื่อรองรับการเปิดตลาดอาเซียน จากรายงานการวิจัย เรื่อง เส้นทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา พบว่า ต่อไปอาชีวศึกษาจะกลายเป็นเส้นเลือดใหญ่ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศแทนอุดมศึกษา เพราะเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประเทศไทยจะกลายเป็นศูนย์กลางในเรื่องต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม แรงงาน เป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ ดังนั้นกระทรวง ศึกษาธิการ จึงควรหันมาให้ความสำคัญกับการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะเรื่องความคิดสร้างสรรค์ คุณธรรม จริยธรรม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต้องเปลี่ยนค่านิยมของพ่อ แม่ ผู้ปกครองที่ไม่อยากส่งลูกมาเรียนสายอาชีวศึกษา เพราะกลัวว่าจะมีปัญหาเรื่องเด็กติดกัน

การทะเลาะวิวาทของนักเรียนเป็นเรื่องที่มีคู่ขัดแย้งตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไป การทะเลาะวิวาทของนักเรียนเป็นรูปแบบหนึ่งของการแสดงความก้าวร้าวด้วยความรุนแรง มีความรุนแรงหลายระดับตั้งแต่การยั่วด้วยคำพูด การยกพวกตีกัน การทำร้ายด้วยอาวุธ ตั้งแต่ ขวด ก้อนหิน มีด ปืน อาวุธสงคราม การแสดงความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลมีหลายลักษณะ คือ 1) การเขียนข้อความต่าง ๆ ไว้ในที่สาธารณะซึ่งมักจะเลือกเขียนข้อความไว้ในที่ที่ผู้คนเห็นได้ชัดเจน 2) การยั่วด้วยคำพูดเมื่อพบเจอกัน 3) แสดงความรุนแรงด้วยการกระทำข่มขู่ 4) การแสดงความรุนแรงด้วยการทำร้ายร่างกาย 5) การทะเลาะวิวาทกันเป็นกลุ่ม 6) การยกพวกปะทะกันระหว่างสถาบัน อาจยกพวกกันแบบยกขึ้นหรือยกแผนก การแสดงความรุนแรงก้าวร้าวส่วนใหญ่เป็นการยั่ว ข่มขู่ ถ้าสถานศึกษาไม่ระวัง ขาดความเอาใจใส่ หรือขาดความร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงก็จะพัฒนาไปสู่การทำร้ายร่างกายกัน การทะเลาะวิวาทเป็นกลุ่ม หรือยกพวกปะทะกันระหว่างสถาบัน การกระทำความผิดกล่าวทั้งหมด ถ้ามีการใช้อาวุธก็จะเป็นการเพิ่มระดับของความรุนแรงและความเสียหายสูงขึ้น [3]

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา [4] ได้มีมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา มอบหมายให้ศูนย์เฝ้าระวังพฤติกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนทะเลาะวิวาทซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการประสานและจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อให้การขับเคลื่อนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการตามมาตรการร่วมกันในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนนักศึกษาทะเลาะวิวาท ในสถานศึกษากรุงเทพฯ และปริมณฑลที่มีนักศึกษามีปัญหาในการทะเลาะวิวาท เข้ารับนโยบายและนำไป

ปฏิบัติในสถานศึกษา เพื่อปรับภาพลักษณ์อาชีวศึกษา ให้สถานประกอบการและผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นส่งลูกเข้ามาเรียน เป็นการเพิ่มปริมาณผู้เรียนตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานที่ยังขาดแรงงาน ระดับ ปวช. ระดับ ปวส. และนโยบายรัฐบาล คำสั่ง คสช.ได้กำหนดบังคับใช้กฎหมาย มาตรา 44 เพื่อแก้ไขปัญหาการเรียน ทะเลาะวิวาท ตามคำสั่งที่ 30 / 2559 แก้ไขปัญหานักเรียนนักศึกษาทะเลาะวิวาท

นอกจากนั้น ศูนย์เฝ้าระวังพฤติกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาท ได้แบ่งการดูแล และป้องกันนักเรียนทะเลาะวิวาทออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มจตุจักร กลุ่มอนุสรณ์สถาน กลุ่มสวนหลวง ร.9 กลุ่มธนบุรี กลุ่มกรุงเก่า/อยุธยา และกลุ่มบางปะกง/แปดริ้ว และในกลุ่มธนบุรี คือ กลุ่มที่จะศึกษาปัญหาการ ป้องกันนักเรียนทะเลาะวิวาท มีสถานศึกษาจำนวนทั้งหมด 13 สถานศึกษา ประกอบไปด้วยสถานศึกษา อาชีวศึกษารัฐบาล 4 สถานศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม วิทยาลัยเทคนิค สมุทรสาคร วิทยาลัยประมงสมุทรสาคร และสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน 9 สถานศึกษา ได้แก่ วิทยาลัย เทคโนโลยีกรุงธน วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม(สยามเทค) วิทยาลัยเทคโนโลยีหมู่บ้านครู วิทยาลัยเทคนิค นครปฐม วิทยาลัยอาชีวศึกษากรุงเทพมหานครธุรกิจ โรงเรียนฐานเทคโนโลยี วิทยาลัยเทคโนโลยีไทยอาชีวศึกษา วิทยาลัย เทคโนโลยีโพธิ์กรุงเทพ วิทยาลัยเทคโนโลยีปิ่นมณฑล เป็นหน่วยงานในความดูแลของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา (สอศ.) ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการดูแลและผลิตนักเรียนอาชีวศึกษา มีนโยบายและยุทธศาสตร์ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาวิชาชีพ ผลิตสิ่งประดิษฐ์นวัตกรรม และการสร้างอาชีพเป็นหลัก โดยได้มุ่งวางแผนการ แก้ปัญหาหรือส่งเสริมป้องกันความรุนแรงในนักเรียนอาชีวศึกษาอย่างชัดเจน [5]

วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มีปัญหา นักเรียน นักศึกษา ทะเลาะวิวาทกับต่างสถาบันมายาวนาน ซึ่งการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา ทำให้ ประชาชนที่อยู่บริเวณนั้นได้รับความเสียหายทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จากการเป็นปัญหาที่เรื้อรัง มายาวนาน ทำให้ผู้ปกครองขาดความเชื่อมั่นในการส่งบุตรหลานเข้ามาศึกษาต่อในสถานศึกษา เนื่องจากมีความ เกรงกลัวต่อผลกระทบในการเดินทางมาเรียน บางรายได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทถึงขั้นเสียชีวิต หรือได้รับผลกระทบต่อร่างกาย ทำให้ไม่สามารถใช้ชีวิตเป็นปกติเหมือนบุคคลทั่วไป จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม และศึกษาแนวทางป้องกันการทะเลาะวิวาทของผู้เรียน ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม

2.2 เพื่อศึกษาแนวทางป้องกันการทะเลาะวิวาทของผู้เรียน ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม วิทยาลัย เทคนิคราชสีหราชราม

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 การสร้างเครื่องมือศึกษาสภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม

ศึกษาข้อมูล เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สังเคราะห์หาสาเหตุพฤติกรรมกระทำทะเลาะวิวาท แล้วสร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา โดยใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วม

ตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์หาสาเหตุพฤติกรรมกระทำทะเลาะวิวาท

สาเหตุ	น้ำหนัก	ร้อยละ
ด้านพฤติกรรมวัยรุ่น	6	100.00
ด้านสภาพครอบครัว	3	50.00
ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	3	50.00

ผลจากตารางที่ 1 เกิดจากการนำทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากนักวิชาการ จำนวน 6 คน มาทำการสังเคราะห์ด้านต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมทะเลาะวิวาท สรุปผลการสังเคราะห์เป็นด้าน ๆ โดยเรียงน้ำหนักความสำคัญจากมากไปหาน้อย หรือมีค่าร้อยละ 50% ขึ้นไปแล้วนำมาสรุปสาเหตุพฤติกรรมกระทำทะเลาะวิวาท ดังแสดงในตาราง คือ สาเหตุจากพฤติกรรมวัยรุ่น จากสภาพครอบครัว จากสังคมและสภาพแวดล้อม แล้วสร้างเครื่องมือศึกษาสภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา โดยใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วม โดยสร้างเป็นแบบสอบถามเพื่อใช้ศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์ของสภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในปัจจุบัน โดยดำเนินการเป็นขั้นตอน 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ร่างคำถามสภาพปัญหา 3 ด้าน ที่ได้จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และร่างแนวทางปฏิบัติในการป้องกันปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม ที่ได้จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 นำร่างดังกล่าวส่งให้ผู้เชี่ยวชาญมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดที่ได้แต่งตั้งขึ้นจำนวน 9 คน คือ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน ที่มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์เกี่ยวกับกระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา หรือผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับกระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา 2) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน ที่มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์เกี่ยวกับกระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา หรือผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับกระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาเพื่อประชุมกลุ่มย่อย Focus Group พิจารณาความเหมาะสม แสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาคำถาม และแสดงความคิดเห็นต่อแนวทางปฏิบัติในการป้องกันปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาทในสถานศึกษาด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม แล้วจึงนำคำถามและแนวทางปฏิบัติ ที่ผ่านการพิจารณาแล้ว มาทำการออกแบบเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 3 ทำการสร้างแบบสอบถาม โดยนำคำถามและแนวทางปฏิบัติในการป้องกันปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา ที่ผ่านการ Focus Group แล้ว มาสร้างเป็นแบบสอบถาม 4 ส่วน คือ

1) ส่วนข้อมูลทั่วไป เป็นคำถามแบบสำรวจรายการ (Check Lists)

2) ส่วนแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา เป็นคำถามแบบปลายเปิด

3) แบบสอบถามสภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม 3 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมวัยรุ่น ด้านสภาพครอบครัว ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นแบบสอบถามประเภทประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคิร์ท [6]

4) แบบสอบถามแนวทางปฏิบัติในการป้องกันปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม 17 แนวทาง เป็นแบบสอบถามประเภทประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating Scale)

ขั้นตอนที่ 4 ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความสอดคล้องของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ ด้วยดัชนี IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็น ความครอบคลุมของข้อคำถาม และความถูกต้องชัดเจนของภาษา เกณฑ์ค่า IOC ที่ยอมรับได้ คือมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องเชิงเนื้อหา สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลตามขั้นตอนการวิจัยได้

ขั้นตอนที่ 5 นำไปใช้เก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์และทำแบบสอบถามความคิดเห็น จากกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับกระบวนการดูแลผู้เรียนภายในสถานศึกษา มาแล้วอย่างน้อย 3 ปี ได้แก่ ผู้บริหาร ครู สถานประกอบการ ตำรวจ ชุมชน ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า นักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งหมดจำนวน 19 คน

ขั้นตอนที่ 6 นำผลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ให้ได้ข้อมูลสภาพปัญหา ครบทุกประเด็น

3.2 พัฒนาคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม ด้วยแนวทางการป้องกันปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาท

ผู้วิจัยทำการพัฒนาคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการสร้างคู่มือระบบดูแลผู้เรียน โดยใช้แนวทางการป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา ทั้ง 17 แนวทางที่ได้ศึกษาแล้วเป็นแกน จากนั้นจึงร่างคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม เป็นคู่มือเพื่อการดำเนินการตามแนวทาง 17 แนวทาง

ขั้นตอนที่ 2 นำร่างคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วมจากขั้นตอนที่ 1 ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดที่ได้แต่งตั้งขึ้น จำนวน 9 คน คือ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน ที่มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์เกี่ยวกับระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา หรือผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา 2) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน ที่มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์เกี่ยวกับระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา หรือผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาเพื่อทำการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) พิจารณาแสดงความคิดเห็น

ต่อร่างคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม พิจารณาความเหมาะสม และ
แนะนำแนวทางการปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมของคู่มือระบบการดูแลผู้เรียน ผู้วิจัยนำคู่มือระบบการ
ดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขและจัดทำเป็นรูปเล่มแล้ว ไปให้
ผู้เชี่ยวชาญประเมินผล โดยทำแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือ รูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยมีความหมายตามแนวทางของ บุญชม [7] ดังนี้

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง เหมาะสมระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 4 ทดลองใช้คู่มือระบบการดูแลผู้เรียน (Try Out) เป็นการนำคู่มือไปทดสอบใช้
หลังจากผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปเก็บข้อมูลทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย คือ วิทยาลัยเทคนิค
ดุสิต ซึ่งมีบริบทสภาพปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาที่ใกล้เคียงกัน โดยกลุ่มที่ใช้ทดลองคู่มือ
ได้แก่ งานปกครองของวิทยาลัยเทคนิคดุสิต ซึ่งผู้วิจัยได้จัดฝึกอบรมวิธีการใช้คู่มือ ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
จำนวน 20 คน หลังจากนั้นผ่านไป 1 ภาคเรียน ผู้วิจัยจึงใช้แบบสอบถามรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
เพื่อประเมินความพึงพอใจในการใช้คู่มือ โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง พึงพอใจมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง พึงพอใจระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง พึงพอใจน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 5 นำคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนไปใช้จริง (Implement) คือ ในการนำคู่มือไปใช้
งานจริง หลังจากทำการปรับปรุงคู่มือ นำคู่มือไปทดลองใช้ (Try out) แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งจนได้
คู่มือที่สมบูรณ์ แล้วจึงนำไปใช้ในวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม โดยจัดการฝึกอบรมการใช้งานคู่มือระบบ
การดูแลผู้เรียนฯ ให้กับครูที่ปรึกษาและครูที่มีหน้าที่ดูแลนักเรียน นักศึกษาทุกคน รวมถึงทีมงานปกครอง และ
งานครูที่ปรึกษา โดยก่อนการฝึกอบรมจะมีการเตรียมการความพร้อม ได้แก่ กำหนดวัน เวลา สถานที่ใช้ฝึกอบรม

จัดเตรียมเอกสาร วัสดุอุปกรณ์ สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม หลังจากฝึกอบรมเสร็จสิ้นมอบหมายผู้ที่มีหน้าที่ นำคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนฯ ลงสู่การปฏิบัติจริง แล้วติดตามผล

ขั้นตอนที่ 6 ขั้นการติดตามตามผล (Follow up) เป็นขั้นตอนในการติดตามผลการใช้คู่มือระบบดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม โดยการสร้างเครื่องมือติดตามผล ประกอบด้วย แบบสังเกตการณ์ แบบสอบถามความเหมาะสมของคู่มือ และนำเครื่องมือไปเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง เหมาะสมระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานในการวิจัย คือ

3.3.1 การวิเคราะห์สภาพปัญหาการระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม โดยการนำข้อมูลพฤติกรรมปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลความหมายค่าเฉลี่ย จากนั้นนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด [7] และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) รายงานผลเป็นเรียงความตามเนื้อหา

3.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สภาพปัญหาการระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม

4.1.1 จากการศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์ของสภาพปัญหาการระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาม โดยใช้แบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งหมด 19 คน ได้ผลดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุพบว่า มีอายุระหว่าง 36 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 63.16 อายุระหว่าง 26 -35 ปี ร้อยละ 21.05 และอายุระหว่าง 12-25 ปี ร้อยละ 15.79 จำแนกตามสถานะ พบว่าเป็นครู ร้อยละ 42.12 เป็นผู้บริหารและนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 15.79 เท่า ๆ กัน และสถานประกอบการ ตำรวจ ชุมชน ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า ร้อยละ 26.32

ส่วนที่ 2 สภาพปัญหาการระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา โดยแสดงผลเป็นรายด้าน ดังนี้

ตารางที่ 2 วิเคราะห์สภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม

รายการ สภาพปัญหา	ระดับความคิดเห็น (n=19)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
1) ด้านพฤติกรรมของวัยรุ่น	4.13	0.26	มาก
2) ด้านสถานภาพครอบครัว	3.72	0.50	มาก
3) ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม	4.35	0.20	มาก
เฉลี่ยรวม	4.07	0.16	มาก

จากตารางที่ 2 วิเคราะห์แบบสอบถามสภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมา คือ ด้านพฤติกรรมของวัยรุ่น ($\bar{X} = 4.13$) และด้านสถานภาพครอบครัว ($\bar{X} = 3.72$)

ตารางที่ 3 สภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม ด้านพฤติกรรมวัยรุ่น

รายการ สภาพปัจจุบันและปัญหา	ระดับความคิดเห็น (n=19)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านพฤติกรรมวัยรุ่น			
1) ขอบแสดงออกตามคำสั่งรุ่นพี่	3.58	1.02	มาก
2) ขัดคำสั่งผู้ใหญ่ทำตามใจตนเองอยู่เสมอ	3.84	0.89	มาก
3) ขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์มีความเป็นตัวของตัวเองสูง	4.47	0.74	มาก
4) พฤติกรรมเลียนแบบเน็ตไอดอลตามโซเชียล	4.68	0.48	มากที่สุด
5) ยกย่องเพื่อนเป็นผู้นำต้องการการยอมรับ	4.79	0.40	มากที่สุด
6) การเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ	3.64	0.89	มาก
7) อยากรู้ อยากเห็นทดลองในสิ่งใหม่ๆ	4.37	0.81	มาก
8) ความฉีกค่อนอง อารมณ์เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว	3.68	1.18	มาก
เฉลี่ย	4.13	0.26	มาก

จากตารางที่ 3 สภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม ด้านพฤติกรรมวัยรุ่น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามระดับคะแนน 3 อันดับ ได้แก่ ยกย่องเพื่อนเป็นผู้นำต้องการการยอมรับ ($\bar{X} = 4.79$) พฤติกรรมเลียนแบบเน็ตไอดอลตามโซเชียล ($\bar{X} = 4.68$) และขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ($\bar{X} = 4.47$)

ตารางที่ 4 สภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม ด้านสถานภาพครอบครัว

รายการ สภาพปัจจุบันและปัญหา	ระดับความคิดเห็น (n=19)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสถานภาพครอบครัว			
1) ครอบครัวมีการหย่าร้าง	4.63	0.50	มากที่สุด
2) พฤติกรรมก้าวร้าวเกิดจากการเลียนแบบผู้ใหญ่	4.58	0.51	มากที่สุด
3) ครอบครัวขาดความสัมพันธ์ที่ดี	4.09	0.84	มากที่สุด
4) ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้กับลูก	3.68	0.75	มาก
5) การคุกคามทางเพศภายในครอบครัว	3.89	0.88	มาก
6) พ่อ - แม่ รักลูกในทางที่ผิด	3.58	0.69	มาก
7) ขาดความสัมพันธ์ระหว่าง บ้าน - โรงเรียน	3.63	0.83	มาก
8) ความไม่พร้อมของครอบครัวในการมีบุตร	3.53	0.70	มาก
เฉลี่ย	3.72	0.15	มาก

จากตารางที่ 4 สภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม ด้านสถานภาพครอบครัว เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามระดับคะแนน 3 อันดับ ได้แก่ ครอบครัวมีการหย่าร้าง ($\bar{X} = 4.63$) พฤติกรรมก้าวร้าวเกิดจากการเลียนแบบผู้ใหญ่ ($\bar{X} = 4.58$) และ ครอบครัวขาดความสัมพันธ์ที่ดี ($\bar{X} = 4.09$)

ตารางที่ 5 สภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม

รายการ สภาพปัจจุบันและปัญหา	ระดับความคิดเห็น (n=19)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม			
1) ขาดการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.95	0.71	มาก
2) ก่อเหตุความรุนแรงตามแบบของวัยรุ่น	4.74	0.45	มากที่สุด
3) ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมมีความขัดแย้งมากขึ้น	3.68	0.82	มาก
4) ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นในการแก้ไขปัญหาทะเลาะวิวาท	4.21	0.92	มาก
5) ดื่มสุราและมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่น	4.79	0.42	มากที่สุด
6) สถานบันเทิงเป็นสิ่งยั่วเย้าใกล้สถานศึกษา	4.42	0.77	มาก
7) สภาพสังคมแออัด ไม่มีคุณภาพในการดำรงชีวิต	4.53	0.61	มากที่สุด
8) การเสนอข่าวในสื่อโซเชียลในทางยั่ว	4.68	0.48	มากที่สุด
9) การเลียนแบบภาพยนตร์ในสื่อต่าง ๆ	4.11	0.94	มาก
เฉลี่ย	4.35	0.20	มาก

จากตารางที่ 5 สภาพปัญหากระบวนการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามระดับคะแนน 3 อันดับ ได้แก่ ตี๋มสุราและมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่น ($\bar{X} = 4.79$) ก่อเหตุความรุนแรงตามแบบของวัยรุ่น ($\bar{X} = 4.74$) และการเสนอข่าวในสื่อโซเชียลในทางยั่ว ($\bar{X} = 4.68$)

4.2 แนวทางการป้องกันปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาทในสถานศึกษาด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม

ผลการหาแนวทางการป้องกันปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม ดังแสดงในตารางที่ 6 ถึงตารางที่ 7

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์แนวทางการดูแลและป้องกันนักเรียนทะเลาะวิวาท

รายการแนวทางการดูแลและป้องกันนักเรียนทะเลาะวิวาท	ระดับความเหมาะสม (n=19)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1) เจริญระหว่างสถาบันคู่ใจเพื่อลดปัญหาการทะเลาะวิวาท	4.74	0.45	มากที่สุด
2) จัดกิจกรรมสร้างสรรค์ความสามารถของนักเรียนระหว่างสถานศึกษาคู่กรณี	4.32	0.82	มาก
3) เฝ้าระวังระบบโซเชียลในการท้าทายซึ่งกันและกัน	4.53	0.70	มากที่สุด
4) เหลื่อมเวลาเลิกเรียนเพื่อป้องกันการเผชิญหน้าต่างสถานศึกษา	4.58	0.61	มากที่สุด
5) เมื่อเกิดเหตุทะเลาะวิวาทแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ทันที	4.84	0.37	มากที่สุด
6) สร้างเครือข่ายตาข่ายประดเฝ้าระวังในจุดเสี่ยง	4.79	0.42	มากที่สุด
7) แลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงกับสถานศึกษาอื่น	4.58	0.69	มากที่สุด
8) ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกำกับติดตามนักเรียนกลุ่มเสี่ยง	4.68	0.58	มากที่สุด
9) สร้างสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาไม่ให้เกิดความเสี่ยงการทะเลาะวิวาท	4.63	0.60	มากที่สุด
10) คัดกรองนักเรียนกลุ่มเสี่ยงออกจากกลุ่มทั่วไป	4.63	0.50	มากที่สุด
11) นำรุ่นพี่ที่เป็นตัวอย่างที่ดีมาเป็นพี่เลี้ยงในการสร้างกิจกรรมที่ดี	4.58	0.69	มากที่สุด
12) ทำทะเบียนประวัติรถจักรยานยนต์ กรณีนักเรียนนำมาสถานศึกษา	4.53	0.61	มากที่สุด
13) เชิญนักจิตวิทยาให้ความรู้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	4.58	0.51	มากที่สุด
14) เสริมกิจกรรมที่สร้างคุณค่า เช่น กีฬา ลูกเสือ รด. จิตอาสา ฯลฯ	4.63	0.60	มากที่สุด
15) นำหลักศาสนามาใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ	4.58	0.61	มากที่สุด
16) ศึกษาดูงาน การเยี่ยมผู้ต้องขัง การรับฟังการพิจารณาคดีในศาล	4.68	0.48	มากที่สุด
17) จัดสรรงบประมาณใช้ในการแก้ปัญหาอย่างเพียงพอ	4.68	0.48	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตารางที่ 6 การพัฒนาแนวทางป้องกันการทะเลาะวิวาทของผู้เรียน ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม เมื่อพิจารณาผลการประเมินความเหมาะสมเป็นรายข้อเรียงตามระดับคะแนน 3 อันดับ ได้แก่ เมื่อเกิดเหตุทะเลาะวิวาทแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ทันที ($\bar{X} = 4.84$) สร้างเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังในจุดเสี่ยง ($\bar{X} = 4.79$) และเจรจาระหว่างสถาบันคู่อริ เพื่อลดปัญหาการทะเลาะวิวาท ($\bar{X} = 4.74$)

ตารางที่ 7 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (n = 9)

รายการ ความเหมาะสมของคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนฯ	ระดับความเหมาะสม (n=9)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1) คู่มือสามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงได้	4.33	0.91	มาก
2) คู่มือเป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงาน	4.62	0.54	มากที่สุด
3) คู่มือมีเนื้อหาครบถ้วนและครอบคลุม	4.73	0.73	มากที่สุด
4) คู่มือเรียงลำดับการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม	4.65	0.64	มากที่สุด
5) มีความชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย	4.44	0.94	มาก
6) สื่อ เอกสารตัวอย่าง ครอบคลุมเนื้อหา	4.45	0.86	มาก
7) หัวข้อแนวทางปฏิบัติมีความเหมาะสมชัดเจน	4.51	0.84	มากที่สุด
8) มีแบบฟอร์มในคู่มือครบถ้วนทุกแนวทางปฏิบัติ	4.32	0.96	มาก
9) เมื่อนำไปใช้แล้วเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.45	0.80	มาก
10) นักเรียนยอมรับในแนวทางปฏิบัติตามคู่มือ	4.45	0.82	มาก
เฉลี่ยรวม	4.50	0.80	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากตารางที่ 7 การประเมินความเหมาะสมของคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามระดับคะแนน 3 อันดับ ได้แก่ คู่มือมีเนื้อหาครบถ้วนและครอบคลุม ($\bar{X} = 4.73$) คู่มือเรียงลำดับการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.65$) และคู่มือเป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.62$)

ตารางที่ 8 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม ตามความคิดเห็นของผู้นำคู่มือไปใช้งานจริง (n = 20)

รายการ ความเหมาะสมของคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนฯ	ระดับความเหมาะสม (n=20)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1) คู่มือสามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงได้	4.40	0.51	มาก
2) คู่มือเป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงาน	4.87	0.35	มากที่สุด
3) คู่มือมีเนื้อหาครบถ้วนและครอบคลุม	4.73	0.46	มากที่สุด
4) คู่มือเรียงลำดับการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม	4.80	0.41	มากที่สุด
5) มีความชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย	4.53	0.64	มากที่สุด
6) สื่อ เอกสารตัวอย่าง ครอบคลุมเนื้อหา	4.80	0.41	มากที่สุด
7) หัวข้อแนวทางปฏิบัติมีความเหมาะสมชัดเจน	4.60	0.51	มากที่สุด
8) มีแบบฟอร์มในคู่มือครบถ้วนทุกแนวทางปฏิบัติ	4.53	0.64	มากที่สุด
9) เมื่อนำไปใช้แล้วเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.60	0.51	มากที่สุด
10) นักเรียนยอมรับในแนวทางปฏิบัติตามคู่มือ	4.33	0.62	มาก
เฉลี่ยรวม	4.62	0.51	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากตารางที่ 8 การประเมินความเหมาะสมของคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม ตามความคิดเห็นของผู้นำคู่มือไปใช้งานจริง พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามระดับคะแนน 3 อันดับ ได้แก่ คู่มือเป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.87$) คู่มือเรียงลำดับการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม และสื่อ เอกสารตัวอย่าง ครอบคลุมเนื้อหา ($\bar{X} = 4.80$) และคู่มือมีเนื้อหาครบถ้วนและครอบคลุม ($\bar{X} = 4.73$)

5. สรุปและอภิปรายผล

5.1 สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

5.1.1 การศึกษาสภาพปัญหาระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษา ด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม พบว่า

ด้านพฤติกรรมวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม ส่วนมากอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นผู้ที่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ บางคนทำงานส่งตัวเองเรียนได้ พฤติกรรมในช่วงนี้มีการยกย่องเพื่อนเป็นผู้นำ ต้องการการยอมรับ มีพฤติกรรมเลียนแบบเน็ตไอดอลตามโซเชียล และยังขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ ดังนั้น สถานศึกษา ควรจัดพื้นที่ให้นักเรียน นักศึกษาเหล่านี้ได้มีพื้นที่ แสดงออก เช่น กิจกรรมกีฬาภายใน กิจกรรมลูกเสือ กิจกรรม รด. หรือ

กิจกรรมอื่น ๆ ที่ทำให้เขารู้สึกมีคุณค่าต่อเพื่อน ๆ หรือนักจิตวิทยา เข้ามาให้ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขพฤติกรรมต่อไป สอดคล้องกับ อุดม บุตตะ [8] วัยรุ่นเป็นวัยของการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ การเปลี่ยนแปลงระหว่างวัยถือเป็นช่วงสำคัญที่สุด เนื่องจากอนาคตของวัยรุ่นจะเป็นอย่างไร จะเริ่มจากสิ่งที่เขาได้รับในวัยนี้ สภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวมีอิทธิพลมากเพราะจะทำให้พวกเขาซึมซับในสิ่งที่สังคมนั้น ๆ กระทำ หากสังคมที่เขาอยู่เป็นสังคมที่ดีถือเป็นโชคดีของพวกเขา แต่ถ้าอยู่ในสังคมที่ไม่ดีเขาก็จะได้รับและซึมซับพฤติกรรมที่ไม่ดีนั้นไปด้วย

นอกจากนั้น ต้นตอสำคัญของปัญหาซึ่งได้แก่ ความคิดที่ว่าการเล่นวิวาทเป็นเรื่องของศักดิ์ศรีระหว่างสถาบันเป็นการแสดงออกถึงความเป็นที่หนึ่ง และเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่สืบทอดกันมา ซึ่งความคิดดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกอันเป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าว ปัจจัยภายในหรือด้านจิตวิทยาของวัยรุ่นนั้นเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับแรงขับเคลื่อนภายในหรือความต้องการของวัยรุ่นซึ่งแตกต่างจากวัยอื่น ๆ เช่น ความต้องการอิสระ ความเป็นตัวของตัวเอง การเป็นที่ยอมรับ มีความสนใจกิจกรรมที่ทำเป็นกลุ่ม การมีประสบการณ์แปลกใหม่และท้าทาย ซึ่งความต้องการเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผลักดันให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ

ด้านสถานภาพครอบครัว ตามที่พบว่านักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม อยู่ในสภาพครอบครัวที่พ่อแม่มีการหย่าร้างสูง บางครอบครัวเกิดความรุนแรงภายใน ทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวเลียนแบบผู้ใหญ่ นอกจากนี้ผู้ปกครองบางครอบครัวไม่มีเวลาให้กับลูกทำให้ขาดที่พึ่ง จึงหันไปคบเพื่อนและให้ความสำคัญกับเพื่อนมากในช่วงเวลานี้ วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม ได้มอบให้ครูที่ปรึกษาคอยดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ เช่น การดำเนินการจัดทำโครงการเยี่ยมนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง หรือพัฒนาระบบดูแลผู้เรียนโดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาติดตามดูพฤติกรรมต่าง ๆ การแบ่งกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ออกเป็นกลุ่มสีขาว กลุ่มสีเทา กลุ่มสีดำ และกลุ่มสีดำขั้น กรณีกลุ่มสีดำขั้น จะเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง และเกี่ยวข้องกับการทะเลาะวิวาทกับต่างสถาบัน จึงควรที่มีครูที่ปรึกษาร่วมกันระหว่างครูที่ปรึกษาปกติกับครูฝ่ายปกครอง นักจิตวิทยา ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำการดูแลร่วมกันเป็นพิเศษ จัดทำโครงการฝากลูกไว้กับตำรวจ สร้างความเข้าใจและสร้างคุณค่าให้นักเรียนรู้จักตัวตน มีกำลังใจในการดำเนินชีวิตต่อไปในสังคม สอดคล้องกับ ปกรณ์ [9] พบว่า ปัจจัยที่ทำให้วัยรุ่นใช้ยาเสพติด คือ สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ในครอบครัวที่สร้างความกดดันให้กับวัยรุ่น การใช้ยาเสพติดของวัยรุ่นเกิดจากปัจจัยในลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัว สถานภาพปัจจุบันของพ่อแม่ และปัญหาทางการเงินของครอบครัว ส่วนปัจจัยจากตัววัยรุ่นเกี่ยวกับปัญหาตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตนเองและปรึกษาเพื่อน การรับรู้ที่ผิดคิดว่ายาเสพติดลองครั้งเดียวไม่ติดง่าย ๆ ยาเสพติดเสพติดแล้วสบายใจใช้เป็นทางออกเวลามีปัญหา มีเพื่อนสนิทเคยใช้ยาเสพติด และยาเสพติดทำให้มีเพื่อนมาก ส่วนปัจจัยปกป้องวัยรุ่นจากการใช้ยาเสพติด คือ ความรักและการเอาใจใส่ดูแลการเข้าใจซึ่งกันและกันของครอบครัว การอยู่พร้อมหน้ากันของครอบครัว การมีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน

ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม พบว่า การดื่มสุราและมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่นเป็นสาเหตุหลัก เนื่องจากสภาพแวดล้อมรอบ ๆ วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม นักเรียนนักศึกษาสามารถหาซื้อสุราได้ง่าย เมื่อรวมกลุ่มเป็นคณะหรือเป็นสายการเดินทางกลับบ้านที่มีหัวหน้ากลุ่มคอยสั่งการ จึงทำให้เกิดความ

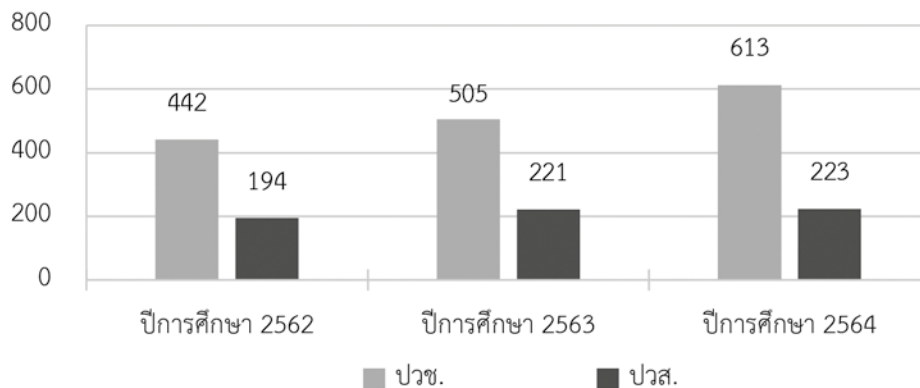
อีกทีม มีการรวมตัวกันก่อเหตุความรุนแรงตามแบบของวัยรุ่น หรือมีกิจกรรมอื่น ๆ เช่นการรับน้องใหม่ หรือที่เรียกในชื่อกิจกรรมช่อม้อง รุ่นพี่มีอิทธิพลต่อรุ่นน้องสูง ทำการรับน้องจากรุ่นสู่รุ่น นอกจากนั้น กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ยังใช้รถจักรยานยนต์ตระเวนก่อความวุ่นวายตามสถานที่ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีสถาบันคู่อริผ่านมา ซึ่งแตกต่างจากการทะเลาะวิวาทในอดีตที่พบเจอกันตามป้ายรถประจำทาง หรือตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ การนำเสนอข่าวในสื่อโซเชียลในทางยั่วยุ ของสื่อต่าง ๆ ยังยั่วยุให้เกิดการทำลายบนโลกโซเชียล เช่น Facebook Line หรือโซเชียลอื่น ๆ นักรวมกัน แล้วก่อเหตุทะเลาะวิวาท หรือรวมกลุ่มกันในยามค่ำคืน แล้วออกมาทะเลาะวิวาทในที่สาธารณะโดยการนัดหมายกันผ่านทางโซเชียล จากด้านสังคมและสภาพแวดล้อมดังกล่าวจึงจำเป็นต้องหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันแก้ไขปัญหา สร้างความร่วมมือเป็นเครือข่ายตาสับปะรด ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามากขึ้น ใช้กฎหมายบ้านเมืองที่เข้มข้นไม่ละเว้นผู้กระทำความผิดเพื่อไม่ให้เป็นอย่างต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ [10] ได้กำหนดกรอบการดำเนินงาน ตามมาตรการของกระทรวงศึกษาธิการ 6 มาตรการ คือ มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบดูแลผู้เรียน มาตรการที่ 2 สำรวจติดตามนักเรียนกลุ่มเสี่ยง มาตรการที่ 3 ผู้ปกครองกลุ่มเสี่ยงมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา มาตรการที่ 4 ส่งเสริมความปลอดภัยแก่ไขความรุนแรง มาตรการที่ 5 ผู้ปกครองมีส่วนร่วมรับผิดชอบส่งเสริมความประพฤติ มาตรการที่ 6 จัดระบบติดตามผลรายงานต่อส่วนราชการ โดยเฉพาะ มาตรการที่ 4 ส่งเสริมความปลอดภัยแก่ไขความรุนแรง ต้องได้รับความร่วมมือจากเครือข่ายทุกภาคส่วนร่วมกันและต้องปฏิบัติอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ เนื่องจากตัวผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลง หมุนเวียนกันมาทุกปี ทำให้ต้องรักษาระบบดูแลผู้เรียนอย่างเข้มแข็ง และยุติธรรมอย่างมาก นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับ สุเทพ [4] กล่าวว่า การแก้ไขปัญหาต้องใช้จิตวิทยาเพื่อปรับเปลี่ยนพลังเด็กให้กลายเป็นพลังในเชิงบวกให้ได้ แม้ไม่ใช่เรื่องง่าย มีการจัดประชุมชี้แจงขอความร่วมมือ ผู้ปกครองและนักเรียนเพื่อลดปัญหาการทะเลาะวิวาท ซึ่งเป็นการอบรมจิตวิทยาวัยรุ่น การให้คำปรึกษาและสานสัมพันธ์ ครูปกครอง ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว สถานศึกษาภาครัฐและเอกชน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเสนอแนะแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาของเยาวชน การประชุมซักซ้อม กำกับมาตรการป้องกันการทะเลาะวิวาทช่วงเปิดภาคเรียน โดยกำหนดแผนการดำเนินงาน มาตรการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่งใช้ปฏิบัติและกำหนดเป็นมาตรการที่เหมาะสม รวมทั้งจัดโครงการเยี่ยมเพื่อนต่างสถานศึกษา โครงการอาชีวะจิตอาสา โครงการเตรียมความพร้อมผู้เรียนอาชีวศึกษา (Pre.Voc.Ed.) การจัดตั้งศูนย์ Fix it Center การเยี่ยมครอบครัวนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ตลอดจนร่วมจัดโครงการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการประชุมเพื่อการกำกับดูแล เน้น ย้ำเข้มงวด นักเรียน นักศึกษา ป้องกันมิให้เกิดการทะเลาะวิวาท และการสร้างอัตลักษณ์ ด้วยการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ช่วยเหลือสังคม ปลุกฝังให้นักเรียนนักศึกษา เป็นคนดีของสังคม

5.1.2 ผลการพัฒนาและหาความเหมาะสมของคู่มือระบบการดูแลผู้เรียนในสถานศึกษาด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาม สรุปผลพบว่า ในการพัฒนาแนวทางป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา เมื่อเกิดเหตุทะเลาะวิวาทแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ทันทีเพื่อระงับเหตุการณ์ได้ทันที่ นอกจากนั้นสถานศึกษาควรสร้างเครือข่ายตาสับปะรดเฝ้าระวังในจุดเสี่ยงต่าง ๆ ที่กลุ่มนักเรียน นักศึกษารวมกลุ่มกัน และหลังเกิดเหตุทะเลาะวิวาทควรมีการเจรจาหาทางสถาบันคู่อริ เพื่อลดปัญหา

การทะเลาะวิวาท หากผู้รับผิดชอบก่อนเหตุการณ์จะลุกลามต่อไป

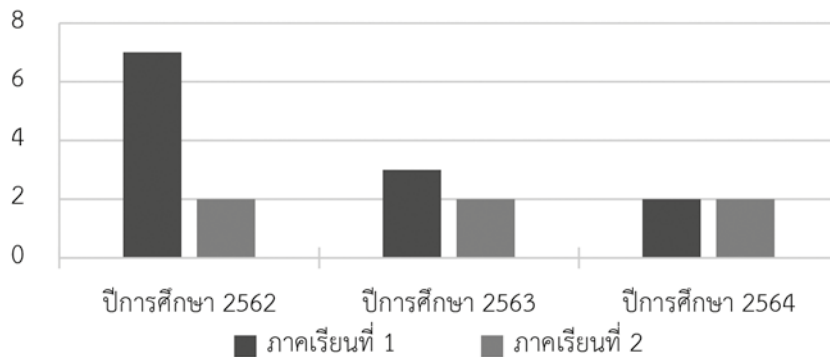
สถานศึกษาจัดทำแผนเฝ้าระวังเหตุ ปฏิทินการดำเนินงาน และวิธีการป้องกันการทะเลาะวิวาทของแต่ละสถานศึกษาให้ชัดเจน ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องร่วมกันเฝ้าระวัง ตรวจสอบจุดเสี่ยงต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเฝ้าระวังหน้าประตูสถานศึกษาในช่วงเช้าและช่วงเลิกเรียน มีการจัดประชุมภาคีเครือข่ายร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นประจำทุกเดือน ประสานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการอย่างเข้มงวด หากพบผู้กระทำความผิดให้ดำเนินคดีตามกฎหมายขั้นสูงสุด นอกจากนั้นสถานศึกษาควรสร้างความเข้าใจเรื่องมาตรการในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท โดยถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และร่วมกันสอดส่องดูแลบุตรหลาน โดยเฉพาะเวลาเดินทางไป-กลับ เพื่อป้องกันเหตุร้ายที่อาจเกิดขึ้น สํารวจ เฝ้าระวัง และติดตาม ดูแลพฤติกรรมนักเรียน นักศึกษาที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดอย่างใกล้ชิด พร้อมจัดกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องและทำแฟ้มประวัตินักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง ให้ครูที่ปรึกษาออกตรวจเยี่ยมบ้านนักเรียน นักศึกษาอย่างทั่วถึง

จากการพัฒนาคู่มือระบบดูแลผู้เรียนด้วยการจัดการแบบมีส่วนร่วม และได้นำมาใช้ในสถานศึกษาวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม เป็นผลให้ผู้ปกครองไว้วางใจในการจัดการเรียนการสอน และระบบการดูแลนักเรียนนักศึกษา มั่นใจส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งจากข้อมูลของงานทะเบียน พบว่า มีสถิติการรับนักเรียนนักศึกษาเพิ่มขึ้น ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 สถิติการรับนักเรียน นักศึกษา ปีการศึกษา 2562 – 2564 วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม

นอกจากนั้น จากข้อมูลของงานปกครอง ยังพบว่า มีสถิติการทะเลาะวิวาทลดลง ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 สถิติการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท ปีการศึกษา 2562 – 2564 วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาม

5.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

5.2.1 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการบริหารจัดการที่เหมาะสมและมีคุณภาพที่เป็นรูปธรรม

- 1) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาควรจัดประชุมสัมมนา สถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนพัฒนาการทำงานเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลผู้เรียนของครูปกครองร่วมกัน
- 2) สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริม เน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก เช่น ด้านความสามัคคีระหว่างสถานศึกษา
- 3) สถานศึกษาควรคัดกรอง นักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่ไม่จบการศึกษาจากสถาบันอื่นเข้ามาเป็นนักเรียน นักศึกษาใหม่
- 4) ควรปรับปรุงกิจกรรมสร้างค่านิยมใหม่ ๆ ในสถานศึกษา ตัดวงจรการสืบทอดวัฒนธรรมที่ผิด ๆ ออกจากนักเรียนใหม่
- 5) จัดทำโครงการ “คืนคนดีสู่สังคม” เยียวยาสำหรับนักเรียนที่ถูกลงโทษแล้วกลับใจมาเรียน
- 6) นำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มาบูรณาการในการฝึกอบรมวินัย เช่น กิจกรรมลูกเสือ กิจกรรมของนักศึกษาวิชาทหาร (รด.) กิจกรรมองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย (อวท.) ให้เป็นรูปธรรม

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาต่อเนื่องที่สำคัญต่อไป

- 1) ทำการศึกษาการแก้ไขปัญหาทะเลาะวิวาทให้ครอบคลุมกับสถานศึกษาคู่กรณี หรือสถานศึกษาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
- 2) มีมาตรการอย่างต่อเนื่องเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ของสังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากมีนักเรียนเข้ามาใหม่ทุกปี
- 3) เพิ่มเครือข่ายจากหน่วยงานอื่น ๆ ร่วมรับผิดชอบด้วยกันอย่างต่อเนื่อง
- 4) การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนทะเลาะวิวาทของสมาคมศิษย์เก่าฯ และสมาคมครู ผู้ปกครองฯ อย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- [1] พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.2551. (2551, มีนาคม 5). ราชกิจจานุเบกษา, 125 (43 ก), 1-24.
- [2] สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2558). เส้นทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- [3] เสถียร อุตวัต. (2560). ปัญหาการทะเลาะวิวาทนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา. [สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2563]. จาก <https://www.gotoknow.org/posts/566591>.
- [4] สุเทพ ชิตยวงษ์. (2560). ยกระดับการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา. [สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2564]. จาก <http://www.vec.go.th/A7/tabid/103/ArticleId/15849/language/enUS/Default.aspx>.
- [6] Likert, Rensis. (1967). "The Method of Constructing and Attitude Scale", Fishbein, Martin, Ed. New York : Wiley & Son.
- [7] บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- [8] อุดม บุตตะ. (2558). การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการกระทรวงศึกษาธิการ.
- [9] ปกรณ์ มณีปกรณ์. (2554). ปัจจัยด้านครอบครัวที่นำไปสู่การใช้หรือไม่ใช้ยาเสพติดของวัยรุ่นในเขต จังหวัดชลบุรี. ชลบุรี : คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [10] สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2547). รายงานผลการปฏิบัติงานออกตรวจดูแลป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.